

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Matice Slovenske“ XX. redni občni zbor.

Po dolgem presledku sklical je prvi naš literarni zavod svoje društvenike v redni občni zbor. Zategadelj in ker je več naročnikov pismeno nas naprosilo, bomo o tem zborovanji nekoliko obširneje poročali, da bode vsakemu možno, prepričati se o delovanji in stanji „Matice“ in da se vzbudi vsaj nekoliko več prepotrebne zanimanja za njo, akoravno nemamo v tem oziru preiskrih nad.

K občnemu zboru sešlo se je nad 50 društvenikov, mej njimi bilo je mnogo vnanjih zlasti duhovnikov. Predsednik gosp. Grasselli, konstatujoč sklepčnost zbora, pozdravi navzočne ter v daljšem govoru opravičuje, zakaj se tako dolgo ni sklical niti redni niti izredni občni zbor, kakor se je bilo sklenilo v zadnjem občnem zboru dne 3. decembra 1883. Pove tudi, da se je odborova večina izrekla proti preuredbi pravil in da se zaradi tega ta točka ni stavila na dnevni red. Če bi se torej želela preosnova društvenih pravil, naj se v tem zmislu na novo stavi samostalni predlog.

Potem predstavi zboru novega tajnika E. Lah a in ga povabi, da prečita svoje poročilo, katero priobčimo per extensum. To poročilo slóve:

Slavni zbor! Podrobnejše popise odborovega delovanja podaje matičarjem, kakor v družih letih tudi letos „Letopis“ sam. Vender je naloga moja, podati v občnem zboru nekaj pregled tega delovanja, ter opozarjati posebno na nekatere važnejše točke.

Od zadnjega rednega velicega zbora, ki se je vršil 5. decembra 1883. l. v čitalnični dvorani, se je odbor pravilno shajal in večkrat zbral v sejo, kjer so se pretresovale in reševale vse važnejše društvene zadeve. Bilo je šest večjih skupščin, in sicer 9. januarja, 11. junija, 14. julija in 12. novembra 1884 ter 14. oziroma 18. februarja in 21. marca 1885. leta. Dnevni red tem zborovanjem je bil vedno zelo obširen, včasih toli, da se je moralo s posvetovanjem prenehati, ter je kacega družega dne nadaljevati. Odbor je skrbel za to, da so se družabniki lahko takoj seznanili z vsemi njegovimi ukrepi, ter je priobčeval izpiske iz sejdih obravnav v časopisih, sicer jih pa posnamejo udje lahko iz „Letopisa“, v kojem so natisnjeni.

Vselej, kadar je bilo treba, da se reši kaka gospodarska ali književna društvena zadeva, sešla sta se gospodarski, oziroma književni odsek, ter imela prvi sedem, drugi tri posvetovanja. Gospodarski odsek se je sešel 26. januarja, 10. maja, 8. novembra in 27. decembra 1884 ter 7. januarja, 30. januarja in 28. marca 1885. leta; književni odsek pa 19. januarja, 5. aprila in 20. decembra 1884. leta. Sej so se udeleževali večinoma le Ljubljanski odborniki, izjemoma tudi bližnji vnanji. Tu pa tam je poslal kak vnanji odbornik o tej ali onej zadevi svoj pismeni nasvet, da se je potem o njem v seji posvetovalo in sklepalo.

Družabniki so dobili za 1884. leto troje društvenih knjig, koje so se jim razposlale v zadnjih dneh pretečenega in v prvih dneh letošnjega leta. Knjige so obsegale 49 tiskovnih pol in sicer a) „Letopis“ za 1884. leto 22³/₄, b) „Črtice duševnega žitka štajerskih Slovencev“ 18¹/₄, c) Lovčevi zapiski II. del 8 pol.

Letopis so dobili gospodje društveniki zelo v iste obliki, kakor v prejšnjih letih. Tudi v zadnjem letu je bilo namreč odboru pri odbiranju tvarine vodilo, da v Letopis spadajo v prvi vrsti kolikor mogoče izvirni spisi znanstveno-poučnega ali pa zabavno-poučnega zadržaja. Oni del Letopisa, ki obsega poročilo društveno in imenik družabnikov se je primerno skrčil; izločile so se iz njega vse nepotrebne podrobnosti, ter objavili pred vsem vsi odborovi sklepi.

Z dr. Pajkovimi „Črticami“ je hotel odbor podati družabnikom nekoliko kulturno-zgodovinskega gradiva, katero se je v matičinah knjigah že delj časa pogrešalo. Po njegovem mnenji ustreza ta knjiga zahtevam te vrste in je gotovo dobro došla posebno štajerskim Slovincem.

Kot tretja knjiga izšel je II. del „Lovčevih“ zapiskov Turgenjevlevih v Remčevje prestavi, tedaj knjiga beletrističnega obsega.

Odbor sicer ne vé, je li zadovoljil društvenike z razposlanimi knjigami ali ne, tega jih pa lahko zagotovi, da mu je bila glavna naloga, dosežati po moči društveni namen ter delovati v njegov blagor in prospeh.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. aprila.

Pri vseh deželnih vladah in namestništvih delajo se že priprave za prihodnje volitve. Kakor se govori, bode se **državni zbor** razpustil okoli 20. t. m. in potem takoj razpisale nove volitve. — Nemške liberalce posebno jezi, da tirolski konservativni veleposestniki skušajo z italijanskimi južnotirolskimi skleniti kompromis za bodoče volitve. „N. Fr. Pr.“ se posebno prizadeva smešiti tako zvezo. Kdor pa dobro premisli, mu je takoj jasno, da liberalce le to jezi, da se njim ni posrečilo skleniti kompromisa z italijanskimi veleposestniki. Boje se že, da ne bi propali pri volitvah.

Mi smo že povedali, da bode namestniški svetnik v Zadru grof Latour poklican v **naučno ministertvo**. Kakor se javlja, dobi grof Latour novo osnovani prezidijalni departement in sicer: a) avstrijski muzej za umetelnost in obrt, b) tehnološki obrtni muzej, c) statistično centralno komisijo in d) mejkonfesionalne zadeve.

Zagrebska trgovska zbornica prosila bode ogersko vlado, da se zida železnica Barcs-Vrbovec. Ta železnica bode se dobro izplačevala in je velike važnosti za trgovino in poljedelstvo **Hrvatske**. Po njej bode se vozilo žito, ki je namenjeno v Zagreb. Odprla bode pa tudi trgovska pota lesu iz sedmograških gozdov. Ker bode ta železnica velike važnosti ne le za Hrvatsko ampak tudi za Ogersko, je upanje, da se bode gradila.

Vnanje države.

Sredi tega meseca se otvori letošnje zasedanje **srbske** skupšine. Kralj odpotuje 14. t. m. v Niš. Vladni zastopniki za skupšino so že imenovani.

Italijanska vlada baje misli zbornicama predlagati, da se cena soli zniža za 15 centimov, in odpravi vojna priklada na zemljiški davek. Zato se pa bode povišala carina na tabak, spirit, sladkor in kavo. S to davčno reformo bode vlada nekoliko olajšala bremena kmetškemu stanu. — Ker so bili na nekaterih italijanskih vseučiliščih razni neredi mej dijaki, je naučni minister poročil vsem vseučiliškim rektorjem, da se bodo vseučilišča za celo leto zatvorila, ko bi se ponavljali taki izgredi.

Še nobenega **francoskega** ministertva ni vsprejela zbornica poslancev s takim veseljem, kakor ministertvo Brissonovo. Novo ministertvo pravi v svoji izjavi, da bode skušalo s Kitajcem se mirno pogoditi na podlagi Tientsinske pogodbe. Ko bi pa Kitajci tega ne hoteli, bode pa z vso energijo na-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Petnajsto poglavje.

Spomin na oddaljeno domovino.

(Dalje.)

Kako se godi v Zjedinjenih državah, kjer svoboda vse glave zmeša, in vender nikdo ne govori o javnem redu, in notranji mir ni nikdar močen? Zakaj ni v tej viharji demokraciji, sredi te samej sebi prepuščene množice brez redarjev in brez žandarjev, zakaj ni tu niti ustaje niti upora? Amerika pač nema kot mi stotisoč uradnikov lepo izvršenih, nema občudovane uprave, ki vse ukazuje, vse prepoveduje, vse vodi, vse ureja. Amerika nema nasproti tej trdno skleneni upravi slušnega in naučljivega naroda, ki je od nekdanj vajen ukazov, zapoved, tujega vodstva in naredeb; in vender je mirna in srečna. Svoboda, pri izvrševanji po zakonu zagotovljena, pri preko- račenji svojih mej pa po pravosodji karana, to je

javni red v Amerikancih. Njih utesnen duh se nikdar ni vspel do one varovalne centralizacije, ki je naša jedinst in naša slava. Pri tem prvotnem narodu se nikdar ni ločila svoboda od javnega reda, nikdar tega neso poosebljali, tudi nikdar ga obdali s strahovitimi ograjami in z nabitimi topovi. Tu ni ur-dniške uprave, prestižnosti redarstva, raznih ukazov in naredeb, neodgovornosti uradnikov, ne izjemnih sodišč. Prav nič ni onih učenih naprav, ki v izobraženih narodih poderó vsako oviro ter razdrobé vsako osobo. Zakon je vsemogočen, vsak državlján odgovoren za svoja dejanja, uradnik brez predpravice, uprava podložna razsodbi rednih sodišč, sodnik jedini tolmač zakona, to je vsa njih sistema. Smešno pri-prosta je; nič nego zakoni in sodniki v tej neraz-vitej državi, in vender povsodi svoboda, mir in bo-gastvo. Čudovito zasmehovanje usode, česar naši imenitni državniki še neso pojasnili! Zakaj pač neso že skušali Amerikancem dokazati, da so srečni proti vsem pravilom in da nas morajo zaradi naših zmeš-njav in ustaj zavidati?

Mej tem modrim premišljevanjem sem zaspal.

Ne vem, koliko časa sem spal; kar sem čutil, da me je močna roka silovito potresla. Tik mene

pri postelji je stal žandarski brigadir. Ta prizor mi je ugajal. Žandar! Bil sem v Franciji; po tem sem izpoznal svojo domovino.

Po konci, po konci, gospodine Lefebvre klical mi je poveljnik z gaskonskim naglaskom, ki se je miljo daleč razločeval.

Ogledoval sem bolj nekako ljubeznjivega sela; obraz se mi ni zdel neznan. Te oči, ta glas, ta za-ničevalni smeh, bil je strahoviti duhovidec Jonathan Dream, moj sovražnik. Pri pogledu tega izdajalca premenilo se mi je veselje v strah in trepet.

Kdo ste? kaj hočete? vprašal sem. Po kateri pravici ste stopili po noči v mojo hišo. Moja hiša je moja trdnjava.

Tiho, državlján, odvrnil je žandar. Vi nemate pravice, prekarjati se s gosposko, ki svojega dejanja nikdar ne opravičuje, ker ima zmeraj pravo.

Nato je odprl svojo nabojnico ter je iz nje iz-lekel cel kup kolekovanega papirja.

Št. 1 rekel je. Gospodu Lefebvre; ž njim sa-mim govoreč v njegovem bivališči. Ker je bil toli nesramen, da je v javnem časopisu presojeval in grajal mestno oblast zaradi slabega pouličnega tlaka: za sedaj le posvarilo.

daljevalo vojno. V drugih vnanjih vprašanjih bode povsod varovalo veljavo in koristi Francije. Na znotraj pa hoče pospeševati sporazumljenje in jedinstvo mej republikanci in zbirati njih sile. Deželi hoče zagotoviti svobodno, lojalno in odkritosrčno volitve. Ta izjava je zadovoljila vse poslance razun monarhistov, ki so bili nevoljni, da je dežela dobila zopet trdno vlado in se jim ni posrečilo izkoristiti si zamotanega in težavnega položaja v svoje namene. — Nekateri listi izjavljajo bojazen, da bi v novem ministerstvu utegnila navstati kaka nasprotja, ker je sestavljeno iz tako različnih strank, in ima dva tako odlična državnika, kakor sta Brisson in Freycinet, katerih bi vsak bil sposoben za predsedništvo. Ta bojazen je pa neopravičena, ker se Freycinet ne misli nič utikati v notranjo politiko, ampak bode vse svoje moči posvetil vnanjim zadevam.

Kitajska vlada je že podpisala predpogoje za mir. Sedaj se začne mirovna pogajanja. Ker pa Kitajcem ni dosti upati, zahtevala je francoska vlada znaten kredit od zbornic, da bode nadaljevala vojevanje, ko bi se mirovna pogajanja razbila.

Dopisi.

Iz Velegrada 6. aprila. [Izv. dopis.] (Konec.) Večernice je služil vladika Olomuški grof Belrupt. Prišel je bil popoldne z mnogim spremstvom. Dvajset jezdecev je jahalo pred njim v narodni opravi. Cerkev je bila že sinoč skoro do kraja polna. Propoved je imel jezuit iz Prage, a za večernice so peli člani „Slovanskega pevskega društva“, katero sta vodila tudi tukaj sam predsednik odvetnik dr. Lenoch in pevovodja A. Buchta. Petje je bilo mogočno in izvrstno.

Ko se je jelo mračiti, razsvetlili so Velegrad, prižgali po holmeih prav tja do ogerske meje kresove in streljali so s topi. Vladala je nepopisna radost in mirno, nekako pobožno navdušenje. Narod se je po dvorih in hodnikih gradu vedel uzorno. Okolo Betlehemskega hleva ni moglo biti v oni nebeški noči, o kateri nam pripoveduje sveto pismo lepšega in vzvišenejšega življenja, kakor je sinoč bilo tukaj, dasi je drugo vse bolj slično bilo vojnemu šotoru.

„Slovansko pevsko društvo“ je imelo vkupno večerjo v gradu. Prišel je tudi domači dekan gosp. Kykladal z drugimi duhovniki. On se je pevcem zahvalil, da so prišli poveljati z Dunaja Velegradsko slavnost. Tukaj bi kdo utegnil pričakovati, da bode nastel govor za govorom. Res se je v veliki in krasni dvorani bila sesla odlična in inteligentna slovanska družba, res je vse navdajal duh pomladnega in velikonočnega veselja, res je bilo srce polno najblažjih čustev, glava polna slovanske zgodovine od Metodijevih časov pa do današnjega dne. Toda odboru „Slovanskega pevskega društva“ se je na Dunaji dal oster policijski „vademeccum“ na pot, prvo je bila prepoved, da društveniki ne smejo z zastavo in znamenji na dan, druga pa je bila anticipando-konfiskacija sleharnega govora. Da to neso bile prazne šale, prepričali smo se na postaji Ogersko Gradišče in na Velegradu, tu in tam je bilo čez navado nasajenih bajonetov. No, mi se jim nismo hoteli nastavljati! Koj po Metodijevi smrti, torej pred tisoč leti se je na Velegradu pričela doba izimnega stanja, — in traja še dandanes.

Na vse zgodaj danes so zvonovi, streli in godbe oznanjale nam, da je napočila prava tisočletnica Me-

todijeva. Na vse zgodaj so tudi že dospele nove procesije iz oddaljenih krajev. Vse v takem redu in tako slikovite, kakor včerajšnje. A kakor se kaže in kakor pravijo, bodo celo osmino vrele takšne procesije z vseh strani Moravskega in Českega. Na Velegradu je danes tako živo kakor na mravljišču. A skoraj tudi tako tiho. Vnanji narod, ki se počasi premika okolu cerkve, si več šepeta, kakor govori. Veličastni utisi Velegradski delajo vse ponižno, vá-se potopljeno. Celo premnogi krošnjariji in kramarji neso kaj glasni. Zadovoljni so, dobro kupčijo delajo.

Zjutraj je nekoliko pršelo, potem pa so se oblaki vzdignili in napravil se je jako lep dan. Ob desetih se je velika služba božja pričela s propovedjo. Ustopili smo torej v cerkev, v baziliko Matere Božje. Imeli smo po svojem poklici tak prostor, da smo gledali z vrha doli po cerkvi. Ti pogledi so nam vsem šli v srce. Marsikdo mi je pravil, da tako krasnega svetišča še ni videl, dasi je videl že mnogo stolnih cerkev po svetu. Kakor da bi se bila ravnokar okopala v zlatu, kakor da bi jo bili danes semkaj postavili. Na vsaki strani ima po sedem kapelic in več nadpisov kaže, da so kapelice posvečene tudi sv. Cirilu in Metodu. Omenjam naj še, da sta malo pred velikim oltarjem na desni strani postavljena velika kipa od Kararskega marmorja — sv. Metod in Ciril. Velekrasna, občudovanja vredna sta. Zaželel sem, ko sem ja gledal, da bi takšna kipa dobila Ljubljana, kapelica njene nove cerkve. Na levi strani pa jima sta v lep odgovor kipa sv. Petra in Pavla. Marsikdo bil je iznenadenjan po krasu in sestavi tega svetišča, vsakdo pa je ostrmel, ugledavši množico ljudstva, ki je danes na jednom mestu stalo pri veliki cerkveni slavnosti. Vsakdo je občudoval sliko, kakeršno je z vrha doli imel po cerkvi. Glavna stvar bila je zopet narodna noša. Na ženski strani so prevladovale in z ačajile rudeče rute, na moški pa sivi plašči in rujavkasti kožulji. Bliže velikega oltarja so stale vsa belo oblečena dekleta, šla so v stotine, in stalo je tudi blizu sedemdeset klerikov. Vsega ljudstva se je v cerkvi premerilo na 6—7 tisoč, a polovica toliko jih je še stalo zunaj cerkve. Kakor klasje na dolgi njivi, kadar veter potegne skozi vanje, tako zibalo se je vedno tudi to ljudstvo danes po cerkvi!

Po propovedi služil je veliko mašo vladika grof Belrupt s premnogo asistencijo. „Slovansko pevsko društvo“ pa je zopet pelo in sicer mašo Foersterjevo (k časti Metodijevi) in pa prekrasno malorusko pesen za afertorij. Da je bila s tem petjem služba božja proslavljena posebno izvrstno, to je bilo že naprej pričakovati od tega slovanskega zbora pod vodstvom kapelnika g. Buchte. G. Jahoda-Krtinsky opravljal je preumetelno orgljanje.

Po tej službi božji, okolu 1. ure odpravlja se sedaj „Slovansko pevsko društvo“ na odhod, a z njim odpravlja se tudi poročevalec „Slovanskega Naroda“.

Poslavljam se od tega posvečenega kraja vsi veseli, prerajeni, še boljši Slovani, kakor smo semkaj prišli.

S Bohem! Velehrade drahý!

Iz Gorice 8. aprila. [Izv. dop.] Svečanost v Prvačini v čast ljubljencu slovenskega naroda, pesniku Simonu Gregorčiču, bila je krasna. Pri be-

sedu bilo je vkljub slabemu vremenu okolu 400 ljudi, pri banketu kakih 150 udeležencev. Program veselice izvršil se je izborno. Pri banketu v Ljubljani bilo je gotovo glede elegancije, oprave itd. lepše nego v Prvačini, toda glede navdušenja pa ne. Navdušenje bilo je tu tako, da se ne da potencirati, niti sploh povekšati, vam je nepopisljivo. O celem svečanosti v kratkem kaj več, danes mi čas ne dopušča, da bi vam le površen njen obris sestavil. Povem naj le, da je bila zastopana pri slavnosti cela Vipavska dolina, Gorica, Trst, Solkan itd., mej temi mnogo duhovnikov.

Aranžerji so gotovo bili početkom nevoljni, da je toli neugodno vreme bilo, a mej svečanostjo in po svečanosti so bili gotovo vremenu hvaležni, da je zabranilo mnogim namenjenim čestilcem Gregorčičevim udeležiti se svečanosti, kajti prostori bi bili pretesni, ko bi bilo več občinstva došlo, še tako je bilo vse prenapolnjeno pri besedi in pri banketu.

Za danes v naglici le toliko, prihodnjič več o tem nepozabljivem večeru.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 7. aprila.

(Konec.)

Odbornik gosp. dr. Mosché poroča v imenu združenih odsekov o utelovljenji Podturnske graščine in k isti pripadajočega sveta. Poročilo je izvrstno, z mnogim trudom in velikim znanjem sestavljeno, pa jako obširno, tako da ga za sedaj v celej vsebini priobčiti ne moremo, ker bode itak še prilika o njem govoriti. Za zdaj priobčimo le predloge združenih odsekov:

Mestni zbor naj sklene:

1. Mestnemu magistratu se ukazuje:

- a) da nemudoma stopi v razgovor s Spodnješišensko občino, da potom sporazumljenja in pogodbe odstopi parcele, katere spadajo k Podturnskemu gradu (Tivoli), da se utelove mestni občini Ljubljanski,
- b) da o tem prej ko mogoče poroča mestnemu zboru in stavi potrebne predloge,
- c) ako Spodnješišenska občina ne bi te ločitve dovolila, da pri deželnem odboru kranjskem uložijo prošnjo, da ta predloži postavni načrt glede te ločitve, oziroma inkorporacije v prihodnji sesiji deželnega zbora kranjskega.

2. Ponudba kranjskega stavbenega društva, storjena z ulogo od 28. aprila 1883, s katero je to društvo ponudilo mestni občini oni del svojega zemljišča davčne občine Spodnje Šiške, ki leži mej svetom deželnega muzeja Rudolfinuma in mej vilami gg. E. Mayerja, Cambiaggiota in Volheima, kateri svet je podaljšanje Knafflovih ulic do mestnega posestva v Lattermannovem drevoredu, proti Tržaški cesti držečem, se hvaležno vzprejme, ter se mestnemu magistratu naroča, da prevzame dotično cesto in da potrebno ukrene, da se bode upisala v javnih knjigah za mestno lastnino.

Prične se o tem debata, katere se udeležujejo gg. dr. vitez Bleiweis, Gogola, dr. Tavčar. Konečno vzprejmo se predlogi odsekov z dostavkom g. Gogole, da se ima občina Spodnja Šiška za utelovljenje primerno odškodovati.

Št. 3. Omenjenemu Lefebvru, ker je razdeljeval ali pustil razdeljevati volilne listke s svojim imenom ali z imeni drugih jednako nepoznanih in nespodobnih mož: povabilo, od danes v osmih dneh priti pred g. predsednika in g. sodnike kazenskega sodišča, da se zagovarja zaradi prestopka razdeljevanje nedovoljenih tiskovin,

Kaj! Svojim volilcem bi ne smel razdeljevati listkov, ki nosijo moje ime?

Vse smete, dragi moj, odvrnil je brigadir, a le s pooblaščenjem in dovoljenjem vlade. No, ali mislite, če neste pravi mož, da bode varovalna in skrbna gosposka dovolila, da bi tepci počenjali neumnosti, ki se lahko v očitno nasprotovanje sprijdijo? Ko bi bil jaz vlada, nemudoma vas bi za sedaj zaprl.

Št. 4. Omenjenemu Lefebvru, ker se je bil očitno združil s tolpo nekaterih družih v tako zvani volilni shod, to ravno je klub, če ne celo skrivna družba: povabilo, naj pride pred omenjene sodišče, da bode slišal, kako so ga tu po odstavku 291 kazenskega zakonika v zapor obsodili, s pridržkom vsega družega.

(Dalje prih.)

To je hudo, vskliknil sem. Gosposka se bi pač morala meni nasproti opravičiti in tlak popraviti, ne pa da bi me zaradi tega še posvarila.

Tiho, državljani, odvrnil je vojak. Kot zasobnik ne tajim, da tlak je kaj slab; jaz sam sem pred vašo hišo ravno dva padla konja spravil na noge; a kot žandar moram vašo tožbo imenovati nerazborno in neugodno. Ko bi mi rekel polkovnik: Brigadir, jutri opoldne bode temna noč, odgovoril bi mu: Dobro, gospod polkovnik in v luknjo bi vtaknil vsakega postopača, ki bi trdil, da je svetlo. Ukaz se glasi, da tlak je dober; po takem mora biti dober; in le zlovolfneži se iz kaznjive zlobnosti nalašč vrat zlomijo.

Kaj! rekel sem nevoljen, ali nemam pravice grajati gosposko, ki ne stori svoje dolžnosti?

Nasproti, državljani, odvrnil je brigadir, le pri- tožujte se; vlada ljubi grajanje, a uljudno se mora biti ž njo. Vi je neste prosili privoljenja, presojeti jo. Bili ste preneotesani, dragi prijatelj.

Dragi junak, čislam vas, a vi modrujete kot nabojnica. Gosposka, tako mislim je zaradi nas in za nas ustanovljena, ne pa mi zaradi gosposke.

Velikanska zmota, dragi moj, odvrnil je žan-

dar z zaničljivim glasom, ki me je močno razdražil. Slušajoči so ustvarjeni zaradi onih, ki ukazujejo; ne pa ukazujoči zaradi onih, ki slušajo.

A mi smo Francija, mi smo država, mi smo narod.

Država, dragi moj, rekel je nepotrpn brigadir, sestoji iz maršalov, generalov, polkovnikov, stotnikov, poročnikov, namestnikov, županov in drugih obrobjenih oblek, ki jih močno čislam; ostalo je tolpa novincev in davkoplačevalcev, ki morajo slušati in molčati . . .

Brez godrnjanja, ali ne! jaz poznam to pesen. Oh! ko bi mi imeli kako pravico!

Potem bi vi ne imeli te čudodelne uprave, državljani; bili bi Irokezi kot Angleži in drugi kanibali, ki storé kar jim je ljubo. Vi bi tudi ne imeli časti biti izobražen človek in Francoz.

Št. 2. nadaljeval je. Gospodu Lefebvru, ki je bil toli predrzen, da je z lastno žalostno osebo hodil od hiše do hiše: naznanilo od gospoda namestnika, ki ga za sedaj odstavi od brezplačnega opravlila kot člana dobrodejne urada.

Vsaka kandidatura je svobodna, vskliknil sem. Nedvomno, odvrnil je žandar, pa le s pooblaščenjem in dovoljenjem vladnim.

Župan g. Grasselli izreče g. dra. Moschetu za interesantno z veliko trudom sestavljeno poročilo o tej važnej zadevi zahvalo. (Občno odobravanje in dobroklici.)

Mestni odbornik g. Kušar poroča v imenu pravnega odseka združenega z odsekom za olepšavo mesta o prodaji mestnih parcel, ki leže mej Rudolfinumom in onim delom Lattermanovega drevoreda, ki se razteza proti Tržaški cesti ter predlaga, da bi se ponudba kranjske stavbene družbe za zdaj ne vsprejela in se jej odgovorilo, da mesto tega sveta ne proda.

Dr. Mosché pa predlaga v imenu manjšine odsekov, naj bi se ponudba stavbene družbe vsprejela ter se ta svet, ki le malo koristi donaša, prodal za 6946 gld. Stavbena družba bi na tem prostoru sezidala tri lepe vile in iste obdala z lepim parkom. To je priporočati tem bolj, da bode stavbeni družbi možno, nadaljevati njeno za olepšavo mesta koristno delovanje in da jej ne bode treba likvidovati. Tudi zaradi tovrstne ceste se priporoča, da se ista ob krajih obzidavati prične.

Župan Grasselli opomni, da kar se tiče izkamerovanje Tržaške ceste bode od strani vlade še marsikaj pomislekov in predno se izvrši, bode še dosti vode poteklo.

Dr. Tavčar pravi, da je njemu vse jedno, ali stavbena družba kranjska deluje ali likviduje. Argument zanj je: zidanje pospeševati in zato je za prodajo. Tudi je njemu ljubše in gotovo iz estetičnih ozirov prikladnejše, ako so okolu Rudolfinuma lepe vile, ne pa „Zinskasernen“. Govornik je za prodajo.

Odborniku Gogali se kupnina ne zdi ugodna. Odbornik Hribar je z ozirom na mestni stavbeni načrt proti prodaji. Dr. vitez Bleiweis tudi proti, Valentinčič, Pakič odločno zoper prodajo. Kušar izraža željo, da bi kranjska stavbena družba ne zidala samo v Šišenski občini, ker je še drugod prostora dovolj. Pri glasovanju obvelja predlog odsekov večine, da se omenjeno zemljišče ne proda.

Odbornik g. Kollman poroča v imenu odseka za olepšavo mesta, o napravi naznanilnih tabel in nasvetuje, da se iste napravijo: na hišah g. Anton Krisperja, meščanske bolnišnice, g. Ivana Vilharja na Št. Peterski cesti, g. Bernarda v Slonovih ulicah, g. Gnezde „pri Slonu“, na cerkvi deželne bolnišnice, na kazini, na dr. Pongratzovi hiši na Turjaškem trgu, na g. Maurerja hiši na Prešnovem trgu, na hiši gg. Krisper & Urbanec pod Trančo in na gledališči. Vse table bodo veljale 200 gld.

Dr. Dolenec se protivi temu predlogu, a isti se pri glasovanju vsprejme.

Mestni odbornik Hribar poroča v imenu združenih odsekov stavbenega in za olepšavo mesta o prošnji Ivana Ederja, da bi se mu dovolilo prenameniti sedanji stekleni salon pri Švicarski hiši, tako da bi pri njem sezidal kuhinjo in nasvetuje, da se mu to dovoli. Stavbo ima nadzorovati mestni stavbeni urad, kateri je opravičen tudi kake postavno utemeljene premembe zahtevati. Sedanja z gosp. Ederjem sklenena in do 30. junija 1887 veljavna pogodba podaljša se njemu in njegovim pravnim naslednikom zopet za 10 let. Novo in prenamerjeno poslopje postane takoj po svojem dogotavljenju lastnina mesta, a za vzdrževanje mora do 30. janija 1897 skrbeti g. Eder.

Potem se javna seja sklene.

Domače stvari.

— („Matica Slovenska.“) Pri včerajšnjem občnem zboru oddalo se je 95 glasovnic, mej njimi 4 neveljavne. Izvoljeni so: Marn z 91, Praprotnik 91, Cigale 90, Grasselli 89, dr. Šust 84, M. Vodušek 83, Lampe 75, Einspieler 57, Levec z 49 glasovi. Razen teh dobili so: dr. Sket 34, Borštner 33, Jesenko 9 itd. — Obširno poročilo pričeli smo na prvi strani, zato je za danes samo to, da je nedavno umrši Vinko Potočin „Matici“ volil 500 gld.

— (Občni zbor slovenskega pisatelj-skega društva) vršil se je včeraj popoldne. Predsedoval je dr. Vošnjak, kateri pozdravi zborovalce in se jim zahvali za udeležbo. Društvo bilo je ustanovljeno leta 1872., potem pa je opešalo. Ker je število pisateljev slovenskih mej tem naraslo, kaže pač društvo zopet oživiti, kakor se je sklenilo na Gregorčičevem večeru, ko je takoj pristopilo 60 članov, mej njimi kot ustanovnik tudi deželni poslanec g. Miha Vošnjak, kateri je ustanovnino v

znesku 50 gld. že doposlal. Društvo bode gotovo koristno delovalo v podporo slovenskih pisateljev. Zato pa je potrebno, da se nekoliko prenenredé pravila in voli nov odbor. Pri razpravi o prenamenitvi pravil nasvetuje profesor Levec, naj bi se dose-danji naslov spremenil v: „Podporno društvo slovenskih pisateljev“, da se s tem že a priori izreče, da neče društvo konkurence delati „Matici Slovenski“. I. Hribar se protivi temu predlogu, ker §. 1. pod črko a) vender določuje, da društvo „slavi umrle pisatelje s spomeniki ali izdavanjem njihovih životopisov, podob in spisov“. Profesor Levec misli, da bi bilo le umestno naslov prenameniti, da se ne bode mislilo, da je namen društva podirati „Slovensko Matico“, zakaj bi se nasprotna mnenja ne potolažila. Profesor Pleteršnik naglaša, da je pglavni namen društva podpirati pisatelje. Svetec predlaga, naj bi se naslov glasil: „Društvo v podporo slovenskih pisateljev“, kar zbor odobri. Dr. Dolenec predlaga, naj bi se dostavilo k §. 1. tudi, da se podpirajo „rodbine pisateljev“, kar obvelja. Letnina za prave ude se določi na 3 gld., za podporne ude na 2 gld. Potem se vsprejmo razne izpremembe. Prof. Levec predlaga, naj bi se mesto deveterih, volilo le sedem odbornikov in naj bi odbor sam volil predsednika, namestnika, blagajnika in tajnika in da imajo vsi odborniki stanovati v Ljubljani ali pa v bližini Ljubljane. Hribar se ujema s tem predlogom, s to spremembo, da predsednika, ki zavzema, častno mesto, voli občni zbor, kar tudi obvelja. Konečno še dr. Tavčar predlaga, da, ko bi se društvo razušilo, pripade premoženje „Matici Slovenski“, kar zbor odobri. V odbor so bili voljeni: dr. Vošnjak, predsednik; profesor Levec, namestnik; profesor Senekovič, tajnik, podžupan Vaso Petričič, blagajnik. Odborniki so: Ivan Hribar, prof. Anton Raič, prof. Makso Pleteršnik, dr. Ivan Tavčar in dr. Hinko Dolenec. Kakor hitro se potrdi prenamenjena pravila, skliče se občni zbor.

— (Dnevni red mestnega odbora javni seji), katera bode v petek 10. dan aprila 1885. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvostolstva II. Personalnega in pravnega odseka poročilo o Marije Plavčeve prošnji za udovarino. III. Mestnega odbornika Ivana Hribarja samostalni predlog, da se nov tlak napravi po nekaterih ulicah in čez ceste in ulice naredi več novih prehodov.

— (Po jeden krajcar na dan) nabral je rodoljub za mesec april lepo vsoto 20 gl. 70 kr. na korist „Narodnemu domu“. Želeti bi bilo, ko bi se tudi drugi rodoljubi na Slovenskem poprijeli tega podjetja, ker s poprej omenjenim vspehom je dovolj dokazano, da se „krajcarska družba“ lahko ustanovi, in da doseže velik vspeh, ako složno deluje ter ves denar, kateri po posamičnih krajih nabira, pošilja poverjeniku v Ljubljani, slednji ga pa izroča redno vsak mesec odboru za „Narodni dom“. Darila se potem po vseh slovenskih časnikih razglašajo, sicer ne osobno nego samo po posamičnih krajih, oziroma podružnicah. Občinstvo bode iz teh razglasil razvidelo, da se kaj stori za narodno stvar, in kar je povsod glavna stvar, da ni treba dajati velikih svot, **jeden krajcar na dan** zadostuje. To sicer težavno nalogo pobiratelja mora prevzeti rodoljub, kateri smatra narodni posel za častni posel. Prosi se tiste, kateri mislijo v tej reči kaj storiti, ali kaj drugega predlagati, naj blagovolijo oglasiti se; najbolje bi pa bilo, ko bi se koj začelo pobirati, kajti tu je čas denar, ravno tega nam je treba za naš „Narodni dom“.

— (Poročil) se je v velikonočni ponedeljek dr. David Starčevič v župni cerkvi v Plešivici z gospico Ivko Damjanovičovo. — Včeraj zvečer poročil se je g. Alfred Rudež, notarski kandidat v Ljubljani, z gospico Marijo Gnezdovo.

— (Včerajšnji mesečni so menj) bil je slabo obiskan, neugodno deževno vreme oplašilo je marsikateriga, da ni prišel na somenj. Živine postavilo se je na semnjišče 634 glav, in sicer: 278 konj, 192 volov, 145 krav in 19 telet. Kupčija mala.

— (Za hribolazce.) Klub turistov avstrijskih določil je naslednje vsote: za pozidanje hiše na Triglavu 400 gld.; za cesto v Krmo 400 gld.; za hišo na Črni prsti 800 gld. Vse te stavbe zgotovile se bodo takoj in hiša na Črni prsti otvorila se bode baje že začetkom junija. Takrat bode se „Bahji zob“ razsvetlil z 2000 svečami.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. aprila. Listi soglasno poročajo, da sta se avstrijska in ogerska vlada sporazumeli, da se carinska novela do jesenskega zasedanja odloži. Gosposke zbornice komisija vsprejela je predlogo o Severni železnici v obliki zbornice poslancev.

Peterburg 9. aprila. Oficijalno: Komarov poroča, da je vsled izzivajočega delovanja Afganov bil prisiljen v 18. dan marca naskočiti utrjene postojanke afganske na obeh bregovih reke Kušk. Afganska vojska štela je 4000 mož in 8 kanonov, a Rusi so jo porazili, razpršili. Afgani izgubili so 500 mrtvih, vso artilerijo, dve zastavi, ves ostrog z vsemi vozovi in z živežem. Na naši strani jeden častnik mrtev, trije ranjeni, izmej moštva deset mrtvih, 29 ranjenih. Po boji šel je Komarov čez reko Kušk nazaj. Angleški častniki bili so pri boji prisotni kot očividci. Ko so Afgani spustili se v beg, prosili so angleški častniki za rusko varstvo, a ubežni Afgani potegnili so je s seboj. Komarov odposlal je takoj eskorto, a ni mogla več dohiteti konjice afganske.

Kajira 9. aprila. Dnevnik „Bosphore“ ustavljen. Egiptsko redarstvo zavzelo je siloma tiskarno. Francoski glavni konzul protestoval.

London 9. aprila. „Standard“ poroča: Ob reki Murgab bil boj mej ruskimi in afganskimi predstražami. Na obeh straneh 500 mrtvih. Kdo je zmagal, ni znano, a domneva se, da je boj bil Rusom na kvar.

Razne vesti.

* (Živ — mrtev.) „Times“ pripovedujejo, kako je v Monaku dozdevni samomorilec tamošnje igralno upravo prekanil. Upravi je na tem ležeče, da samomorilci neso brez denarja, ker bi se jej sicer očitalo, da jih je oskubila do zadnjega solda. Kakor hitro torej kak nesrečen igralec zapusti igralno sobo in se sme domnevati, da ima samomorilne namene, gre agent uprave za njim, ter utakne mrliču gotovo vsoto v zlatu v žep. Tako bilo je nedavno. Neki igralec zaigral je ravno zadnjih pet frankov v vidnej obupnosti, prijel se za čelo, vzdihnil ter nerednih korakov šel vun; kmalu začul se je znani strel. Agent storil je svojo dolžnost, dal je na tleh ležečemu znano licemersko vsoto, potem pa se splazil proč. Ko se čez nekoliko minut povrne, ni bilo niti mrliča, niti krvavega sledu. Objavili so vse redarstvu in slednje je kmalu doglalo, da je dotičnik po železnici odpeljal se v Nizzo, ter ondu jako dobro zajutrkoval.

Narodne-gospodarske stvari.

O osobnej veresiji.

Spisaj Robert Bežek.

(Dalje.)

Meničarenje pa se je mej tem kaj bujno razvilo. A kedar primanjkuje denarja v prometu, ter trgovec proizvoznik v najsilnejših stiskah hlepi po novčni podpori, tačas je primorana banka ustaviti odbitovanje menic. Sedaj ustavijo tudi druge banke veresijo, lastni depoziti iztirjajo se, ker jih more odslej zavod le za kratko dobo in s previdnostjo uporablati, da se lastnih dolgov iznebi. Diskontna banka mora tedaj deloma menice zavračati in novčna stiska postaje čedalje neznosnejša, in sicer tem hujša, čim razsešnejše je bilo poprejsnje bankino poslovanje v diskontu. Ako sedaj v tacih slučajih društvo obrestovanje poviša, ne bodo špekulanti toliko po bankinih novcih hlepili in naravno ponehava meničarenje uporabljajoče denarno stisko; ali posamičnik je v hudi denarni stiski: trpeti mora tudi više obresti. Banki pa se navidezno že izgubljen denar povrne po višem obrestovanju, s katero se glavnice ustanovljene uporabijo v diskont; koncem je tedaj le proizvoznik jedini odškodovanec.

Kake nasledke prouzročujejo prilične denarne bēde v eskomptnih bankah, katere izključljivo menično veresijo nadvladajo; kako zelo trpijo trgovišča po raztezajočej in krčečej se veresiji; o tem bi znal govoriti dandanes marsikateri trgovec in proizvoznik.

Člen 5. Najhujše uplivajo tiste diskontne banke na trgovski svet, katere so ob jednem papirne banke (Zettelbanken) in izdajajo mestu prodanih menic svoje lastne bankovce; druge zopet izdajajo mestu gotovine na kupljene menice svoje prijeme (akcepte).

Hujše uplivajo ti zavodi po samovoljnosti, po katerej vekšajo in krčijo veresijo, oziroma menično odbitovanje v dobi vesoljne zaupljivosti; tačas se lahko večja svota

bankovcev ali akceptov izdaje, ker se dozdeva dobiček izvirajoč iz tega poslovanja zelo zapeljiv — in večina se je dala zapeljati po tem vzgledu. Dasi določuje vlada število bankovcev, katero se ima izdati, se vendar ne da natančno nadzorovati izdavanje; zlasti malodobno ne; še manj pa maksimum izdanih bankovcev, bodi si da je združen v privilegirani državni banki, ali pa v različnih denarnih zavodih po deželi; število bankovcev je namreč toliko neomejeno, da ni v nobenem razmerju z razvijajočim se trgovskim prometom. Mej tem ko banke diskontujejo na podlagi depozitov uporabljajo samo denar, kateri se v resnici pretaka v prometu, ter ga oddajajo v potrebnejše roke, če tudi je zvezano s pretečo nevarnostjo, da se jim ga odpove ob pri- lični stiski. Isto tako se godi pri bankovčnih ban- kah, pri katerih preti še nevarnost, da mora nena- ravno množiči se denar iskati primerne uporabe v človeški družbi. Uporabljali pa so se ti novci pre- stopivši meje dosedanje uporabe izključljivo po špe- kulaciji, ker proizvodstvo in zamena blaga ne moreta tako brzo slediti bankovčnemu izdavanju. Špekulacija pa se prikaziva kmalu po bankokraciji v meničarenji; ustanovljajo se goljufiva in isti- nita podjetja za fabrike, banke, železnice, seveda vse na akcije; lehkoto, po kateri se v obilici dobi novce, zapelje trgovca in obrtnika, da počne lehko- miselno raztezati svoje podjetje in svojo obrt. Doka- zali smo že, na kakšnej slabotnej podlagi je ustanov- ljeno takšno goljufivo izdavanje bankovcev, in kako je država v kakem političnem prevratu navzlic bankinej svobodi, navzlic temu, da morda nikakor ne upliva na bankine zavode, prisiljena ome- jiti izdavanje bankovcev, inako mora država sama po- rušje napovedati. V takosnih primerljajih ne ustavi se

le veresija doslej dovoljena, temveč tudi izdavanje denarjev, in mahoma porušijo se zgradbe in špeku- lačije naslanjajoče se na bankovčno izdavanje, zla- sti če se že neso utrdili v dobi njihovega poslo- vanja.

(Dalje prih.)

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
8. aprila	7. zjutraj	721.83 mm.	1.8° C	sl. vzh.	obl.	23-50 mm.
	2. pop.	723.40 mm.	10.7° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	722.57 mm.	6.8° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 6.4°, za 2.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 75	kr.
Srebrna renta	82 " 10	"
Zlata renta	105 " 70	"
5% marčna renta	97 " 75	"
Akcije narodne banke	857 " —	"
Kreditne akcije	284 " 10	"
London	125 " 05	"
Srebro	— " —	"
Napol	9 " 86	"
C kr cekini	5 " 84	"
Nemške marke	61 " 05	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 128	25 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 172	" —

4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 gld. 65	kr.
Ogrska zlata renta 6%	97 " 35	"
papirna renta 5%	91 " 85	"
5% štajerske zemljišče odvez obli	104 " —	"
Dunava reg srečke 5%	100 gld 115	"
Zemlj obh avstr 4 1/2% zlati zast listi	123 " 60	"
Prior obli Elizabetine zapad železnice	114 " —	"
Prior obli Ferdinandove sev. železnice	106 " —	"
Kreditne srečke	100 gld 178	"
Rudolfove srečke	10 " 19	"
Akcije anglo-avstr banke	120 " 102	"
Tramway-društ. velj 170 gld a v.	215 " 50	"

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša ljubljena soproga, oziroma mati, gospa

Sofija Kalan, poroj. Schuller,

danes popoldne ob 3. uri, v 32. letu svoje dobe, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, po dol- gej in mučnej bolezni v Gospodu zaspala.

Truplo drago ranjce bode v četrtek 9. aprila ob 9. uri zjutraj na tukajšnjem pokopališču izro- čeno večnemu počitku.

Predrago umrlo priporočamo vsem, ki so jo poznali, v blag spomin.

V Velikih Laščah, 7. aprila 1885. l.

Janko Kalan, Milan, Sofija, Janko,
c. kr. davčni uradnik, otroci. (196)
soprog

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenev, poslovenil M. Mäloerh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Mojim Črnomalcem!

Srčen pozdrav vsem, od katerih mi ni bilo mo- goče posloviti se osobno. Čitalnici za meni izkazano nezasluzeno čast in vrlim čitalničnim pevcom za pre- lepe pesmi izrečem svojo najtoplejšo, udano zahvalo.

Bog Vas obvaruj, Črnomalci! Presrečno mi po- ljubite Vaše otroke v mojem imenu, ker rada sem imela vse.

Zdravi ostanite in srečni bodite vsi! To Vam želi iz celega srca Vam vedno udana

(197) **Kapeletova.**

Priporočilo.

Za prihajajočo

pomladansko sezono

priporoča podpisana tvrdka svojo bogato in razno- vrstno zalogo francoskega in angleškega blaga naj- novejše mode, izdeluje obleko po najmodnejšem in najrazličnejšem kroji ter jako solidno in po zmerni, ceni.

S spoštovanjem
(148—8) **F. Casermann.**

Vino! Vino! Vino!

domačega pridelka.

Bizeljsko in Zagorsko

rudeče, belo in rumeno, staro in novo,

hektoliter po 10 do 16 gld.,

pošilja franco od postaje Brežee (Rann)

Janko Broz stareji,

posestnik vinogradov v Zagorji in Bizelji, pošta Klanjec na Hrvatskem. (198—1)

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljuje, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljuje in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
na Mesnem trgu v Ljubljani. (43—9)

Tujci:

6. aprila.

Pri Slonu: Matauschek z Dunaja. — Pollak iz Grada. — Gresel z Dunaja. — Klin- ger iz Budimpešte. — Weiner z Dunaja. — Braundorfer iz Kočevja.

Pri Malici: Bumb iz Že- leznikov. — Mayer z Dunaja. — Dr. From iz Brna. — Krill z Dunaja. — pl. Fladung iz Grada. — Feldner iz Celovca. — pl. Raindl z Dunaja. — Obergröll, Raneh iz Kočevja. — Kalb iz Reke. — Gärtner iz Gorice.

Pri cesarji avstrijskem: Bogensburger iz Beljaka.

Umrli so:

3. aprila: Dr. Emil vitez Stöckl, c. kr. deželne vlade svetnik, 61 let, Lingarjeve ulice št. 2, za otrpnenjem pluč. — Franciška Zore, delavčeva hči, 1 1/2 leta, Sv. Petra cesta št. 60, za oslovskim kašljem. — Marija Picinin, ključarjeva hči, 7 dni, Kravja dolina št. 2, za čeljustnim krčem.

4. aprila: Jakob Gale, užitniškega paznika sin, 14 mes., Sv. Florijana ulice št. 50, za oslabljenjem moči.

6. aprila: Marija Jamoi- kar, gostija, 67 let, Karlovska cesta št. 18, za oslabljenjem moči. — Marija Jugovic, de- lavka, 51 let, Sv. Petra cesta št. 7, za jetiko.

7. aprila: Ivana Navinšek, krojačeva žena, 37 let, Selen- burgove ulice št. 4, za spride- njem krvi. — Kutra Požek, strežnica, 44 let, Poljanska cesta št. 25, za sušico.

8. aprila: Franciška Sla- bina, delavčeva hči, 7 let, Hra- deckijeva vas št. 19, za spride- njem krvi.

V deželnej bolnici:

1. aprila: Karol Turk, klju- čničar, 64 let, za zlatenico. — Ana Sternad, hišnica, 33 let, za jetiko. — Jožefa Maček, de- lavka, 20 let, za jetiko.

3. aprila: Marija Potokar, gostija, 70 let, za starostjo.

5. aprila: Marjeta Kanoni, delavčeva žena, 38 let, za tu- berkulozo.

6. aprila: Martin Kristan, gostač, 70 let, za jetiko.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Prosim, pošljite mi blagovoljno 2 steklenici dr. Rosovega zdravilnega bal- zama. Kar se tiče upliva tega balzama, moram izreči popolno hvalo, kajti že več mesecev sem imel hudo mrzlico, katere nesem mogel odpraviti, ko sem pa začel rabiti ta balzam, je minula.

Slavonija.

Velecenjeni gospod!

Iz srca izrekam svojo najiskrenejšo zahvalo za Vaš dr. Rosov zdravilni bal- zam, s katerim sem ozdravil svoje dolgotrajne strašne želodčne bolezni, če tudi že nesem imel nobenega upanja, da bi mi še kaj pomagalo. Še jedenkrat moja presrečno zahvalo.

Maribor n. D., na Spod. Štajerskem.

S spoštovanjem **Ferd. Leitner**, dimnikar.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljervanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krvi v želodeci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zastinjenji, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevisih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvr- snega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Eeke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojni: Fr. Bacoaroloh, lekar. V Kranji: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Jos. Bergman, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Chri- stofoletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pon- toni, lekar. V Ogledju: Delia Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leiten- burg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serra- valto, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar. V Zagrebu: C. Arazim, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro- Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemajo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaše- nji, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem svo gnojico na se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem se le se mazilo nanje prilepi.

V ikatljicah po 25 in 35 kr. (136—4)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.